

тоя народъ за черковно самоуправдаване и да се не заточаватъ невинни-тѣ му священноначалници. На другия день, великий петѣкъ, нѣколко часа слѣдъ подаване-то молба-та султану, министръ-тъ на полиция-та дойде въ метоха и съобща на бѣлгарски-тѣ пѣрвенци, че султанъ-тъ заповѣдалъ да останѣтъ владици-тѣ въ Цариградъ за празници-тѣ; министръ-тъ притури, че навалица-та трѣбва да се разотиде. Макаръ че много радостно се посрѣщна тая вѣсть, народъ-тъ се не разотиде, защото се страхуваше да не би пакъ патриаршески хора да нападнѣтъ и грабнѣтъ владици-тѣ, когато никой нема около тѣхъ. По слѣдствие на това, войскаре-тѣ, които не бѣхъ се явиле прѣзъ тоя день, захванахъ пакъ да се явявѣтъ. Тѣ бѣхъ около 40-50 души, распределени на три-четери чети, всѣкоя предводителствувана отъ единъ офицеринъ и единъ полицейски стражаринъ. Власти-тѣ ги испратиле за преваряние и недопущание нѣкакви безредици и сблъсквания между бѣлгаре-тѣ и грѣци-тѣ. Хора та, които бѣхъ отишли да се оплачѣтъ на посланници-тѣ и да имъ подадѣтъ молба-та, не биле приети добрѣ отъ тия послѣдни-тѣ; руский посланикъ дори ги и не приелъ, защото билъ въ черкова, — тоя день бѣше, както се каза, великий петѣкъ.

Въ недѣля, на Вѣскрѣсение Христово, и двама-та владици тѣржественно извършихъ божественна-та служба; тѣ останахъ въ Цариградъ додѣто се свършихъ празници-тѣ. Подиръ Вѣскрѣсение, въ сѣбота, на 29-й Априлия 1861 год., двама високи службаше отъ министерства-та на вѣнкашни-тѣ работи и на полиция-та дойдохъ въ метоха при бѣлгарския храмъ, придружени съ около двѣста души войскаре, за да обадѣтъ на владици-тѣ да се готвѣтъ за пѣтувание. Макаръ и да бѣше останалъ малко народъ, понеже се мислѣше, че владици-тѣ нема да бѣдѣтъ вече заточени, все пакъ се явихъ нѣколко души прѣдъ горѣказанни-тѣ службаше и ги молихъ да се не чини такава несправедливостъ на бѣлгарския народъ. Представители-тѣ на власть-та отговорихъ, че царска-та заповѣдъ трѣбва да се испълни, па заповѣдаха на войскаре-тѣ да извадѣтъ народа изъ метоха. Владци-тѣ бидохъ отведени, прѣзъ една сѣдѣдна на бѣлгарския храмъ къща, край море-то, отъ дето съ единъ воененъ каикъ ги занесохъ на парахода, приготвенъ да трѣгне въ Малка-Азия. Иларионъ Ма-